

LINK Congres Slovenië

'YOU + I = TOGETHER' – 9 en 10 september 2009

Begin september trokken vier studenten naar het congres 'YOU + I = TOGETHER' in Ljubljana, Slovenië. Dit congres werd georganiseerd door de Sloveense associatie van studenten met een functiebeperking (DSIS) in samenwerking met het Europese samenwerkingsverband Learning Inclusively Network + Know-how (LINK). De ervaringen van studenten met een functiebeperking stonden tijdens dit congres centraal. Het Steunpunt Inclusief Hoger Onderwijs (SIHO), de Vlaamse partner in het LINK-netwerk, zocht studenten die ons land wilden vertegenwoordigen in Slovenië.

Hieronder kan je de ervaringen lezen van de vier studenten die deelnamen aan het congres...

Op weg...

Om 7u 's morgens hadden we al afgesproken in de luchthaven van Zaventem, helemaal klaar voor ons vertrek naar Ljubljana waar we zullen deelnemen aan het congres 'You + I = Together'. Bij het inchecken kreeg Daphné maar een instapkaart tot in Praag terwijl haar rolstoel wel prima zou aankomen in Ljubljana. Ook hulphond Valéas bleek uit het computersysteem verdwenen. Maar met onze charmante glimlach en ons engelengeduld waren alle perikelen na een half uurtje van de baan. We konden onze gate gaan zoeken!

Vliegtuig 1 Zaventem – Praag ging prima. De stewardessen boden Valéas liters water aan terwijl Valéas gewoon wou slapen. Het was volgens hem géén uur om een hond wakker te maken. Hij sliep dan ook de hele vlucht als een roosje. Vliegtuig 2 Praag – Ljubljana was heel klein. Maar ook hier kreeg Valéas zijn eigen zitplaats, al was die meer op maat van een chihuahua in plaats van een golden retriever.

Ljubljana

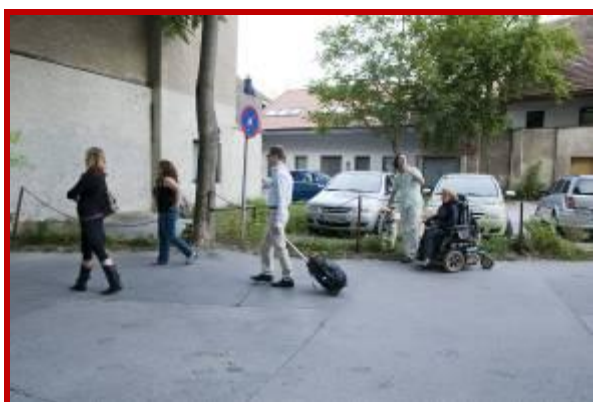
Eenmaal aangekomen waren we onder de indruk van de mooie bergen – waar we blijkbaar rakelings over waren gevlogen– en het groene landschap. De streek deed ons een beetje denken aan Italië. Bovendien heeft hoofdstad Ljubljana brede voetpaden, die meestal verlaagd zijn.

Het hotel was prachtig! De aangepaste kamers hadden elk drie bedden. Maar de volledig aangepaste kamer van Daphné bleek toch niet zo'n aangepaste badkamer te hebben. Tot ze op de laatste dag ontdekte wat er achter die extra deur in haar kamer verborgen zat: een op en top aangepaste badkamer.

De dag was nog jong, dus trokken we de stad in, op zoek naar een zonnig terrasje. We genoten van de Ljubljanaanse zon in de oversized witte zetels langs het water.

's Avonds konden we tijdens het lekkere avondmaal al kennis maken met de andere deelnemers van het LINK-congres. Eens onze magen gevuld waren, vielen onze ogen ongeveer dicht, hoewel het nog geen tien uur was... We hadden al een blik kunnen werpen op de drukke agenda voor de komende twee dagen. Vooral het programma op het congres zelf belofde druk maar boeiend te worden. We kropen dus op tijd ons bedje in.

Workshops

De eerste dag deden we workshops waar we de LINK-partners en andere studenten beter leerden kennen. Maar we konden vooral ervaringen en ideeën uitwisselen en op papier zetten. De Belgen deden goed hun best om zich te verspreiden over de verschillende tafels, waardoor iedereen de kans kreeg om onze visie op inclusie en onze ervaringen te leren kennen.

Het ijs werd gebroken met een kennismakingsspelletje waarbij iedereen zijn of haar naam moest zeggen, gevolgd door een eigenschap van zichzelf die begon met dezelfde beginletter als zijn of haar naam: Kate likes Kontakt, Xavier was eXtravagant, Elisabeth likes Encouragement, Daphné Does not shut up, Maarten is Marvellous and Karen is Kind.

De eerste workshop ging over 'Quality of Education'. We dachten na over wat voor ons goed onderwijs is, en hoe dat kan worden gerealiseerd. We kwamen tot de volgende conclusie:

"Quality education is an education system which offers equal opportunities for all students in a flexible and adaptable learning environment, taking into consideration the different measures that reflect the needs of students with disabilities, without changing the end goals of the program."

Onderwijs is van goede kwaliteit wanneer het binnen een flexibele leeromgeving gelijke kansen biedt aan alle studenten. Daarnaast biedt goed onderwijs verschillende faciliteiten aan studenten met een functiebeperking, rekening houdend met hun noden en zonder de einddoelen van het leerprogramma te veranderen. Dialoog tussen studenten en de instelling hoger onderwijs is hierbij van groot belang. De instelling heeft input van studenten met en zonder functiebeperking nodig om onderwijs dat goed is voor iedereen te realiseren.

Tijdens de tweede workshop konden we ons in verschillende rollen inleven: student, studentenbegeleidingsdienst, professor/docent en minister van onderwijs. Vanuit elke rol dachten we na wat we zouden doen om meer tegemoet te komen aan de noden van studenten met een functiebeperking.

Een voorbeeldstudent met een functiebeperking moet, volgens ons, gelijke mogelijkheden voor medestudenten met een functiebeperking promoten. Hij kan dit doen door deel te participeren aan allerlei activiteiten waardoor het bewustzijn bij medestudenten vergroot.

Als *studentenbegeleidingsdienst* dient men informatie te verstrekken rond de mogelijkheid om faciliteiten aan te vragen. Om alle studenten te bereiken die nood hebben aan ondersteuning, kan men best al bij de inschrijving de mogelijkheid voorzien om dit te melden. Er is ook nood aan goede communicatie tussen deze dienst en andere betrokkenen zoals de dienst studieadvies.

De ideale *professor/docent* zet alle materiaal op tijd online, communiceert met zijn studenten en vraagt feedback, is flexibel in zijn evaluatiemethode, verwittigt de student en studiebegeleiding op tijd als het fout gaat en gebruikt inclusieve onderwijsmethoden.

De *minister* van onderwijs dient inclusief hoger onderwijs te faciliteren via een wettelijk kader, in het verlengde van inclusief kleuter, lager en middelbaar onderwijs.

Een aantal studenten vond een passende conclusie voor de workshops: "United we stand, divided we fall. So let's stay LINKed!"

Portretten

Elisabeth, onze fotografe van dienst, maakte na de workshops 2 series van portretten. Je vindt ze op de volgende pagina.

We talked about our problems. A lot of problems. No lift in the buildings, late course materials, no interpreter, lecturers who don't really care, people who don't (want to) understand, not enough support nor assistance, not enough suitable equipments, not enough funding, ... and many other. These are our cloudy faces...

But we also discussed all aspects and tried to find some solutions. Optimistic in togetherness, and so are our sunshine faces...

YOU + I = TOGETHER

Op de derde dag ging het eigenlijke 'YOU + I = TOGETHER' congres door aan de universiteit van Ljubljana. Het prachtige gebouw bleek goed beveiligd te zijn: zowel om binnen te raken als om terug buiten te raken – voor Valéas zijn sanitaire stop over de middag – hadden we een begeleider met enkele sleutels nodig.

In de voormiddag waren vertegenwoordigers van de drie Sloveense universiteiten – Ljubljana, Maribor en Primorska – aan het woord. Ze vertelden over de tekortkomingen en mogelijkheden voor studenten met een functiebeperking aan hun respectievelijke universiteit. Ze benadrukten vooral de architecturale problemen, de nodige aanpassingen en de daarmee gepaard gaande budgettaire noden. Volgens ons is het letterlijk binnen geraken van studenten met een functiebeperking een eerste fundamentele stap naar inclusief hoger onderwijs. De andere deelnemers aan het congres beaamden dit. Maar dit is vaak een werk van lange – en dure – adem. Ondertussen dient men ook de nadruk te leggen op andere aspecten die inclusie mogelijk maken: sensibilisering van de docenten in verband met aangepaste examenvormen, het op tijd online plaatsen van het lesmateriaal in een vorm die toegankelijk is voor alle studenten, kortom het aanpassen van de manier van lesgeven en evalueren zonder de eindtermen te veranderen. Dit kost amper geld terwijl véél meer studenten – ook deze zonder functiebeperking – hiermee geholpen zijn.

Het buffet over de middag was schitterend. Alleen vonden we het een beetje jammer dat het om een walking dinner ging. Hierdoor kon niet iedereen met evenveel gemak genieten van de lekkere lunch.

In de namiddag kwamen twee dames vertellen over enerzijds inclusief onderwijs en anderzijds buitengewoon secundair onderwijs en de voorbereiding die dit biedt naar hoger onderwijs toe. We vonden het vreemd dat men het buitengewoon onderwijs kwam promoten als beste voorbereiding op inclusief hoger onderwijs. Bijna alle aanwezigen waren er van overtuigd dat de enige goede voorbereiding op inclusief hoger onderwijs, inclusief secundair onderwijs is. In de nabespreking kwam aan het licht dat in de Sloveense universiteiten slechts enkele studierichtingen (architecturaal) toegankelijk zijn en dus slechts deze richtingen als mogelijk gepromoot werden. Hierop moedigde een student alle aanwezige medestudenten aan om te studeren wat ze zelf verkiezen, ten eerste omdat je anders later spijt hebt, ten tweede om de baan vrij te maken voor de studenten die na je komen.

Het congres eindigde met de presentatie door een student, van de onderwerpen besproken tijdens de workshops de vorige dag. Deze presentatie vertegenwoordigde de visie van de deelnemers aan de workshops en kon op heel veel bijval en applaus rekenen van alle aanwezigen.

Back to Belgium

De vierde dag waren we van plan Ljubljana te bezoeken en wat te winkelen. Maar we werden uitgerend en verkozen al snel te gaan opdrogen in de bar van het hotel, tot de taxi's ons kwamen oppikken om naar de luchthaven te gaan.

Een hulphond hadden ze in de luchthaven van Ljubljana nog nooit gezien, maar alles verliep prima. De vluchten – inclusief Valéas' sanitaire stop op het vliegveld van Praag – verliepen supervlot.

Spijtig genoeg had de elektrische rolstoel van Daphné de reis niet helemaal goed doorstaan. Gelukkig waren de problemen de maandag erna al van de baan en was het einde van de Sloveense expeditie in mineur snel vergeten. We konden terugblikken op een geslaagd congres in Slovenië!

“Things happened, yes. Again and again we are hit by the fact that things are not (yet) really equal for everybody, included for people with disabilities. This is why we need to keep fighting for our rights, because no single right would be given, it is our task to pursue them.” (Elisabeth Ida)

Kate Troch,
Elisabeth Ida,
Xavier Deruytter,
Daphné Van Den Broucke
Assistent Maarten Van Hoorde,
Assistentiehond Valéas,
en Karen Leyman (SIHO).

Meer foto's van het congres vind je op <http://metsihonaarslovenie.wordpress.com>
De presentaties kan je bekijken op www.dsis-drustvo.si.

All photography copyrights are exclusively held by the respective photographer.